

Nr. 37.—Anul LX.

Brașov, Duminică 16 (28) Februarie

1897.

Ce 'i-se cere Asociațiunei.

Din cele ce ni-au venit la cunos-
cință despre rescriptul ministrului
unguresc de interne, prin care se
„ordonă” schimbarea titlului „Asso-
cțiaunei transilvane”, ne-am convins,
că temerile noastre au fost îndrep-
tăite și că ministrul în adevăr tinde
să bage politica în sinul acestei so-
cietăți literare și culturale române.

Căci ce alt scop ar pute urmări
ministrul cu pretensiunea sa, pe cât
de nedreptă, pe atât de surprind-
tore, care a pricinuit conchiământul
adunării estra-ordinare a Asocia-
țiunei pe ziua de 10 Martie n.
viitor?

Ce s'a întâmplat, ca Asocia-
țiunea noastră — care dela înființa-
rea ei a desvoltat o activitate atât
de liniștită, fără să fi avut nici cel
mai mic conflict cu statutele, cu
legile ori cu guvernele cele multe,
câte au urmat în periodul dinainte
și după înființarea dualismului, — se
fiă acum de-odată trasă la răspun-
dere de către ministru pentru nu-
mele ei, ce l'pôrtă cu cinste de trei-
zeci și cinci de ani?

Ce s'a întâmplat, ca de-odată
Asociațiunea noastră să fiă bănuită
pe față, că ar ascunde „aspirațiuni
ilegale politice”?

Ce s'a petrecut, ca ministrul să
mêrgă până a arunca în fața Asso-
cțiaunei noastre, că „nici ea n'ar fi
tras la îndoală, că titlul ei este din
punct de vedere al dreptului public
greșit și că isbesce în lege”?

Cum s'a făcut, ca această pre-
tinsă stare nemernică de ilegalitate
să se descopere numai după trei-deci
de ani dela intrarea în viață a erei
actuale constituționale?

Cum s'a putut, ca ministrul de
interne Perczel, care la 1895 n'a
vêdut nici o greșelă în titlul Asso-
cțiaunei, — și prin rescriptul său cu
nr. 929 din același an a cerut numai
modificarea a doi paragrafi din sta-

tute (5 și 21) pe cari nu i-a mai
aflat corăspundători actualelor im-
prejurări de stat și adaugerea unui
paragraf nou privitor la dreptul de
suprainspectiune al statului — să
vină c'un an mai târziu și să cêră,
ba să „ordone” chiar schimbarea
titlului, pe cuvânt că ar isbi în
lege?

La aceste întrebări nu putem
răspunde. și nu va pute nimeni răs-
punde, decât constatând, că stăm
față cu o isbucnire mai târziu a
furiei d-lui ministru, așa dicând c'un
furor perzelianus subsequens, care n'are
și nu pôte avé altă explicare, decât
că ministrul vré să se folosescă
de privilegiul ce 'i l'a dat prezentarea
spre aprobare a proiectului de sta-
tute votat de adunarea generală din
Blașiu, pentru a face politică șovi-
nistă și față cu Asociațiunea năs-
tră punându-i alternativa: ori 'i
schimbă numele după pofta mea, ori
nu vei avé statute nouă aprobate
de mine!

De-odată ministrul de interne
găsesce, că titlul Asociațiunei este
greșit din punctul de vedere al drep-
tului public și că vine în conflict cu
legea, pentru că conține cuvintele
„transilvan” și „popor român”.

Nu-i destul însă cu atâta. Mi-
nistrul mai vine și ridică grave sus-
piciuni și învinuiră contra Asocia-
țiunei, că a suferit și suferă să aibă un
astfel de nume.

Ce cere dêră d-l Perczel dela
Asociațiune?

Cere nici mai mult, nici mai pu-
țin, decât ca ea lăpădându-se de nu-
mele și de trecutul ei, să recunoscă,
că până acuma a trăit în rătăcire
și în păcate.

Ministrul infruntă aspru în res-
criptul său pe membrii „Asociați-
unei transilvane” dicându-le cu alte
cuvinte: voi înși-vê vedeți și recu-
nosceți, că purtați un nume neier-
tat, de ce mai umblați dêră să-l sus-
țineți? Printr'asta mê faceți numai

șă cred și mai mult, că urmăriți sub
măntău „Asociațiunei” scopuri ile-
gale politice!

Și ce așteptă d-l ministru?

Așteptă ca membrii Asociați-
unei să se ia de p'er, să se vaete, că
au umblat până acuma pe o cale
asa de rătăcită; ér când cu alte cu-
vinte ministrul se răstesece cătră ei
și le strigă: Ticăloșilor! ei să răs-
pundă cu smereniță și tremurând:

Ticăloși Măria Ta!

Acéstă este adevărată situațiune
ce s'a creat Asociațiunei noastre prin
amintitul rescript al ministrului de
interne.

În fața ei nu hotărăsece mult
formularea titlului, ce'l orânduiesce
ministrul, decât se va dice, cum cere
el: „Asociațiunea literară și cultu-
rală a locuitorilor de naționalitate
română din Ungaria”, ori, ceea ce el
privesce ca tot una, se va dice:
„Asociațiunea literară și culturală
a Românilor din Ungaria”.

Faptul însu-și, că se cere schim-
barea titlului, și încă pe nisce mo-
tive ca cele arătate, este aici sin-
gur hotăritor.

È clar și învederat, că minist-
rul care la 1895 n'a găsit nimic
vătămător în titlul Asociațiunei,
n'are nici un motiv temeinic și just
de a cere ađi schimbarea lui.

Esistă ađi în Transilvania și în
Tera ungerescă vre-o sută de dife-
rite societăți și corporațiuni, cari
pôrtă numele „transilvană”. Și este
numai o apucătură puțin șirătă din
partea ministrului, când între alte
multe ciudățeni vine în rescriptul
său și susține, că parte din aceste
societăți s'au înființat înainte „erei
constituționale mai nouă”. Dêr Asso-
cțiaunea nu s'a înființat tot atunci?

Cine ar puté mai departe trage
la îndoială, că o reuniune ca Asso-
cțiaunea noastră nu s'a înființat pen-
tru căți-va indiviđi cărturari din di-
ferite ținuturi, ci pentru „poporul
român”, care numai ca popor pôte

avé o literatură și o cultură pro-
priă?

Dacă cu tôte astea ministrul
cere ađi schimbarea titlului, el ur-
măresce printr'asta fără îndoială nu-
mai scopuri curat politice, cari nici-
decum nu se pot uni cu chiământul
Asociațiunei noastre. Ea nu e for-
de-a discuta și delibera în materiă
de drept public.

Acéstă societate a și fost ferită
până acuma de valurile politice mi-
litante și este un interes de căpeteniță
al existenței ei, ca să fiă și în viitor la
adăpostul ori-cărora tendințe, care ar țin-
tă să-o aservescă pentru scopuri politice.

Membrii Asociațiunei chiamați
a decide la viitoră adunare gene-
rală estraordinară în cestiunea tit-
lului, vor trebui dêr să aibă aceste
în vedere.

Înainte de tôte însă ei vor tre-
bui să protesteze solemn împotriva
insinuațiunei ministrului, că li-ar fi
trecut măcar vre-odată prin gând a
recunoscă, că titlul societății lor ar fi
necorect și că ar isbi în lege.

Sperăm firm că membrii Asso-
cțiaunei vor fi la înălțimea patrio-
tismului luminat și că vor sci să
apere cu demnitate vađa și cinstea
vechei noastre reuniuni culturale,
aprobrate și întărite de Majestatea Sa.

Revistă politică.

Intemplările din Creta țin și acum
aținute privirile tuturor asupra ace-
stei insule. După cum am spus în nu-
mêrul din Duminică trecută, oștirea
grecescă a descălecat în insulă sub
conducerea colonelului Vassos și a
cuprins mai multe puncte însemnate
dintr'ensa, întempinată fiind peste
tot cu bucurie de Creștinii din Creta.
Comandanții trupelor trimise de pu-
terile europene la insula cu pricina,
ca să împace lucrurile, vēdând îna-
intărea acésta a oștirii grecesci, au
cuprins, după cum am împărtășit,
patru cetăți din insulă și au provo-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Săpătoriul de bani.

— Comediă localisată în trei acte. —

Actul II.

(O odăi ca în actul I.)

Anuța: (îmbrăcată în vestminte de
sêrbătoare, stă înaintea oglinzii și își pune
măgelele): Singură eu nu știu, ce să
cuget despre Ștefan. Altă-dată de
mê gătiam să merg unde-va, singură,
dicea, că-i urit să rămână singur
acasă, și acum cu puterea mê face
să mê duc..... Aici trebuie să fiă
ceva la mijloc!... Vră să facă ceva,
despre ce n'ar vră să am și eu
scire. Dêr, Ștefane, pădesce-te, căci
ai de lucru cu mine, și să nu cređi
că mê vei puté înșela. Te înșeli tu
pe tine însu-și!... Când vei gândi, că
voi fi acolo, eu voi fi acasă, și la
reintorcere de te află făcând vre-o
înșelăciune, vre-un lucru rêu, te mi-
luesce Dumnezeu!

Ștefan: (intră) Tôte sunt gata;
servitorul stă în pôrtă cu căruța.

Anuța: Auđi, Ștefane, eu gân-
desc, că ar fi mai bine să rămân
acasă. Pare-că presimțesc, că până
ce-oiți umbla pe acolo, acasă ni-se
va întembla ceva rêu. Lasă mai bine
să se desprindă caii!

Ștefan: (spăriat) Cum nu; să șeđi
acasă!... În anul acesta n'ai mai
eșit din sat afară, și cine scie când
vei mai puté eși. Și tie 'i-se cade
să 'i petreci odată. Alte muieri încă
fac așa. Șoția vecinului în tótă luna
se duce odată la oraș. Ce să se în-
têmplesă acasă?... Casa nu o va duce
dôră nime, de unde e!... De pui
voi grijă eu ca să nu-i ducă uliul..
Du-te numai, căci prea mult stau
caili afară.

Anuța: Cât de bine ar fi să vii
și tu!... 'Iți aduc jocul cel nou, pă-
lăria și ciobotele; numai te îmbracă.

Ștefan: Anuța! Ai minte?... Nu
putem lăsa casa singură. Unul tre-
buie să rămână acasă, căci nu scim
ce să pôte întembla!... Du-te nu-
mai tu singură. Sărută pe mătușa
și din partea mea, și-i spune, că-i

poftesc voiă bună și sănătate, și că
m'ăș bucura fôrte, de-ar mai veni pe
la noi... Cumpără-ți tôte, de ce ai
lipsă; nu cruța banii, căci pentru
trebunțele noastre avem destui....
Dacă vecina se pôte fălă în tótă
luna cu o rochiă, cărpă, séu zădiă
nouă, și tu o poți face!... La nă-
nașa încă te du, să nu se supere pe
noi.... Vreme vei avé destulă. Nu
grăti acasă, căci ziua ține mai până
la nouă cêsură... Pune și țolul cel
nou, că pôste se va rîci, pe când vē
veți întorcel... Sluga să aibă grijă
de tôte, căci la târguri se string fel
de fel de ômenii... Călătoriă bună,
dragă!... Să te întorcel sănătoșă pe
sêră! (o împinge spre ușă).

Anuța: (eșind) Dômne ajută-mi!...
Pădesce bine de tôte!... Casa și
ochii tîi!

Ștefan: (suflă cu greu și se șterge pe
față) Mulțămescu-ți, Dômne, că se
duse odată!... De frică, că nu va
merge, am chiar asudat... Era p'aci
să rămână acasă și atunci imi era
stricată tótă socôta și isprava!...

Numai de n'ar întârziă prea mult
vrăjitoriul Păcală! Dêr auđi, că
cine-va bate la ușă. (Se aude bătând
la ușă) Intră!

Un copil de Țigan: Am venit la
D-ta, bădicule dragă, să-ți spun, că
vrăjitoriul Păcală, marele învățat, de
loc va fi aci; dêr tot-odată 'iți fac
cunoscut și aceea, că jupânul Lipi-
tore, stăpanul meu, de aci încolo nu
vră să scie nimic despre voi și despre
tot lucrul vostru... Priceputu-m'ăi?

Ștefan: Ce-mi pasă mie de stă-
pânul têu?... Ori dôră fără de el
nu pot eu trăi?... Spune-i, că n'am
nimic alta cu Domnia lui, decât, că
dêcă se va împlini ceea ce am vor-
bit cu domnia lui, fl voi cinsti fôrte
frumos!... Poți merge!

Copilul de Țigan: (eșind) Apoi no-
roc bun, bădicule dragă!

Ștefan: (singur) Îndată va fi aci....
Brr!... mi-i frică de astfel de om!...
Dêr nu face nimica, că cu atâta mê
voi încuragia mai tare, când voi
vedé banii cei mulți la mine pe
masă... Astăđi 'iți pică stéua ta

cat atât pe comandantul grec, cât și pe cei răsculați, se nu cum-va să se apropie de aceste patru cetăți, că vor păși-o. Răsculații greci n'au voit să știe nimic de această provocare și amenințare, și Dumineca trecută după amiazi au început a se apropia de orașul Canea de lângă mare, unde se aflau corăbiile trimise de puteri. Grecii și începură să împusce asupra trupelor turcesci, cari voiau să apere orașul, când dintr'odată tunurile de pe vaporele puterilor se auziră sunând și glonțele lor începură a căde asupra taberei celor răsculați. Bombardamentul acesta ținu vre-un pătrar de cés, în care timp se descărcară asupra răsculaților greci vre-o 30—40 de împuscături. Vădând, că nu e glumă, Grecii se lăsară de luptă și dădură pace orașului.

Va să dăcă, puterile voiesc în adevăr cu toate susținerea păcii și sunt gata să atace pe ori și cine ar voi să mărească și mai mult turburările din insula, despre care s'a vorbit atâta în săptămânile din urmă.

Pasul acesta atât de hotărît și încâtva și neașteptat, i-a pus pe gânduri pe Grecii din regat și i-a făcut să strige în gura mare împotriva puterilor. Ei dăc, că cu totă împotrivirea puterilor, nu se vor lăsa, până când nu vor scote pe frații lor din Creta de sub stăpânirea turcescă și până nu vor uni ostrovul acesta cu regatul grecesc. Decât de!.. dela vorbă până la faptă mai este ceva. Cu tot dorul lor de a cuprinde Creta și cu totă vitejia lor, Grecii tot nu se vor pute pune cu Europa întrăgă, de-ore-ce acum se vede lămurit, că puterile sunt înțelese între sine, se împedecă cu ori-ce preț un rășboi în părțile răsăritene. Le e și lor, pe semne, frică, că decă vor lăsa să mergă dușmăniile între Greci și Turci mai departe, nu cumva în cele din urmă să se încingă un rășboi, care să șgude întrăgă Europa.

Nu e vorbă, Grecii amenințā, că decă nu li-se va lăsa lor insula Creta, vor ataca Turcia pe uscat, intrând în Macedonia și pricinuind o răscolă între Creștinii de aici; dér față cu aceste amenințări nu rămân nici Turcii cu mâinile în sîn, ci guvernul turcesc ia mereu măsuri de apărare la locurile din vecinătatea Greciei, și un rășboi pe uscat cu Turcia nu scim dău, decă ar eși în folosul Grecilor.

Așa-dérā o ciocnire mai mare între Greci și Turci este împedecată de-ocamdată prin pășirea la mijloc a puterilor celor mari. Cu tóte acestea pasul făcut de Greci în insula Creta nu va rămâne fără rezultat. Puterile vād, că Creștinii din Creta

nu sunt mulțamiți cu stăpânirea turcescă, și de o parte ca să-i linistescă pe ei, érá de altă parte să i facă și pe Greci să se retragă trupele din Creta, au început a se înțelege între sine, ca pe viitor să întocmescă altfel conducerea acestei insule. A-nume, după cum spun gazetele străine, puterile voiesc, ca de aici înainte locuitorii din Creta să se conducă ei pe sine sub supraveghierea tuturor puterilor. Creștinii să aibă aceleași drepturi ca și Turcii, și unii și alții să se înțelegă asupra ocărmuirii și asupra dărilor, fără ca guvernul turcesc să aibă dreptul a se mai amesteca în trebile din lăuntru ale insulei; cu un cuvânt puterile voiesc să dea autonomie (conducere de sine) insulei Creta, érá domnia Sultanului asupra ei va fi mai mult numai cu numele.

Cum am dăce, nici lupul flămând, nici óia cu doi miei, — cam așa voiesc să întocmescă pe viitor puterile lucrurile în Creta.

Étā așa-dérā, că cine se mișcă și nu se dă numai așa cu una cu două, tot mai câștigă câte ceva; cine însă se face mort și le rabdă tóte, mort și uitat rămâne pentru totdeuna!

Scirile cele mai nouă cu privire la lucrurile din Creta și la planurile puterilor față de Turcia și de Grecia sunt următoarele:

O telegramă din London cu data de 25 Febr. n. vestese următoarele: Eri a domnit la ministerul de esterne mare mișcare. E luoru hotărît, ca între puteri este o înțelegere deplină față de lucrurile din Creta și în curând se vor da limpedirile de lipsa în această privință.

Fóia parisiānă „Gaulois“ află diu capitala Angliei următoarele: Anglia, Austro-Ungaria, Franca, Italia și Rusia vor garanta autonomia Cretei printr'o declarație sərbătorescă. Germania își va da consimțământul său numai după-ce Grecia își va fi retras trupele sale din Creta. Administrația insulei, până se va organiza conducerea autonomă, se va încredința, după cum se crede, Austro-Ungariei.

Fóia „Fremdenblatt“, care stă aprópe de ministerul de esterne din Viena, scrie: Programul, după-care vor puce de puterile în afacerea cretană, se apropie tot mai mult de realizare și decă n'a fost primit încă de tóte puterile, va fi primit în curând, póte chiar astăzi (25 Febr. n.) Angliei, Rusia, precum și Italia, care a declarat, că se va alătura la toți pașii puterilor celorlalte, Franca încă nu va întârzi a și da consimțământul său. Cală, pe care o vor urma puterile, după înțelegerile de până acum, va fi următoarea: Ambasadorii din Constantinopol vor aduce la cunoștința guvernului turcesc, că puterile au de

gând se ia în mâinile lor împăcarea insulei în numele Turciei. O asemenea înscuțare se va face și guvernului grecese. Înscuțarea acósta va cuprinde și provocarea, ca ambele părți să se retragă trupele din insulă, și decă această provocare nu va fi ascultată fără amânare, va fi urmată de mijloace silnice, dela care nu se va da în latură nici o putere.

Credem, că suntem bine informați, când presupunem, că sub condițiile amintite și Anglia va lua parte la o eventuală blocadă. Priu urmare înțelegerea între puteri se póte privi ca deplină.

Câte-va cuvinte despre căsătorii.

Plăcerile și suferințele vieții familiare.

I.

Inima părinților, cari au copii, pe cari li îngrijesc și cresc se înveșese la focul acestor suflete june, care se nasc pentru a iubi. Cu tóte acestea este o oră însemnată de natură și de evangeliā, în care copiii trebuie să părăsescă pe părinții lor; junele pentru a se lipi de soția sa, ér juna pentru a se lipi de soțul său. Cuibul părinților nu mai este destul de larg, puii sbor din el și se imprăștie. Atunci bietii părinți cuprinși de-o durere străină, își vād sarcina terminată și nu știu, ce să mai facă cu viața.

Este dér adevărat, că prin căsătorii slăbesc legăturile atât de dulci, care unesc pentru tot-deuna pe fică cu mamă. Așa-dér fíca său fiul prin căsătorii se răcesce încât-va de sînul părintesc.

Omul este o ființă asociabilă și nu póte trăi izolat; un asociat mai onest, mai de încredere și mai de mângăiere însă, decât în căsătorii, care pune în comun tot ce avem mai sacru, mai iubit și mai plăcut, omul nici că póte găsi. Din această asociație prin căsătorii se nasce familia.

Căsătorii este instituită de-odată cu omul, începutul și-l ia încă din paradís. Când Dumneșu a vād, că nu este bine să fiā omul singur, i-a făcut lui soția, care să-i fiā ajutor, arătând prin acósta, că omul este creat pentru societate. Cu instituirea căsătoriei se fundează și scopul propagării genului uman, cum se vede din binecuvântarea lui Dumneșu asupra primei părechii: „Creșceți și vād imulțiți și umpleți pământul“.

Căsătorii este fundamentul familiei, al moralei și culturai omului, este temelía societăților, este fundamentul întregii oménirii a fericirii temporale și eterne.

Căsătorii, afară de scopul imulțirii genului omenesc, are menirea de a face căsătoriților viața mai bună, mai plăcută și mai fericită; prin ea se întărește unirea sufletelor între părinți, se pórtă grijă de buna creștere a copiilor și își țin de datorință a se supune mandatorilor drepte și legiuite ale superiorilor, a iubi pe toți și a nu vătămă pe nimenea.

Conform acestei instituirii puse de Dumneșu, căsătorii este împreunarea durabilă și indisolubilă a bărbaților și a femeii în tot timpul vieții lor, pentru-că numai așa póte corespunde scopului pentru care s'a întemeiat.

Starea de prosperitate a familiei depinde dela indisolubilitatea căsătoriei, căci numai acósta formeză proporținea dréptă între bărbat și femeie și oferă garanția, că părinții și copiii își vor implini datorințele; ce le au unii față de alții.

Căsătorii, fiind dela început considerată ca instituție dumneșcă, a fost considerată la tóte popórele de un act religios și înainte de venirea Domnului nostru Isus Christos; și ea atare dimpreună cu tóte dispozițiunile relative la esența și validitatea ei cade în competența organelor bisericesci, pentru-că este promovarea și susținerea moralei și a religioșității; care sunt încredințate bisericei.

Căsătorii este contractul moral și religios, pentru-că scopul ei este promovarea și susținerea moralei și a religiunii, care sunt încredințate bisericei; drept aceea și cauzele căsătoriei cad în sfera bisericei, pentru-că ea propagă și susține religioșitatea și morală.

Legătura căsătoriei încheiate și pădite cu sânteniā, potrivit cu legile bisericesci, șervește de un mijloc binefăcător spre răspândirea virtuții și spre îmbunătățirea fericirii atât particulare, cât și publice. Căsătorii înaltă fericirea familiară; ea procură multe plăceri inocente, cari provin din sincera amicitia a bărbatului și a femeii, ușurează ostenețele și supărările lor, înmulțesc activitatea cea folositoare și zelul spre buna organizare a condiției familiare.

Cel ce se decide a intra în legătura căsătoriei, trebuie a și aminti, că intrând odată în acósta legătură el trebuie să rămână în ea până la mórte.

Căsătorii mai contribue la mântinerea sântății și este necesară pentru echilibrarea funcțiilor organice și ale facultăților intelectuale. S'a constatat, că ómenii căsătoriți

Petre al Vêfului! (Cine-va bate la ușă)... Aha! vine acuma -- Intră!

Păcală (intră în casă, ia din spate o lăduță și-o pune pe masă): Bună vremea!... Eu sunt marele învățat și ispitorul bogățiilor ascunse în rîzina pământului. Mă chiamă Păcală din satul Dracioveni... M'ai pofit, și iată-mă aci, ca cu măstria mea să-ți stau întru ajutor... Te întreb însă: ești singur acasă, seu mai ai încă pe cineva aci?

Ștefan: Sunt singur. Imi pare bine, că ai venit; dér până a nu ne apuca de lucru, spune-mi, cât să-ți plătesc pentru ostenela d-tale?

Păcală: Până nu și-oi scóte banii, n'ai să-mi plătesci nimic. Atunci însă, când și-oi pune galbenii în sac, ai să-mi dai dela tóta suta unul mie.

Ștefan: (zimbînd îndestulat) Fórte bine!... D-șeu să ne ajute! (La o parte) Cât de mult să-mi dai Lipitóre!... Óre nu-i el?... Nu; dér se póte să-i fiā vre-o rudeniā!... Altcum fiā Li-

pitóre, fiā altu, destul, că e om de omenia. Cine-va bate la ușă (spărios): Óre cine póte să fiā?... Nu cum-va e Anuța?... Vai Dómne! (tremură)

Păcală: Nu te teme; e servitorul meu.

Ștefan: Dómne, mulțamescu-ți... Intră!

Servitorul: Măria ta, prea înțelepte ispitor al comorilor din rîzina pământului, și știutor al bogățiilor aflătoare de-asupra lui, închinându-mă înaintea măritei tale fețe, îți fac cu mare plecaciune cunoscut, că-'s aci.

Ștefan (la o parte): Facu-mi trei cruci!... Acesta e Uciğ-l crucea, căci are córne și códă!

Păcală: (cătră servitor) Te-ai îngrijit, ca ușa dela stradă să fiā incuiată, ca să nu ne strice rostul cineva?

Servitorul: O-am închis cu 999 de chei; decí poți lucra acum după bunul tēu plac fără să-ți pese de nimenea.

Ștefan: Dómne, nu mă lăsa! (tremură de sus până jos).

Păcală (cătră Ștefan): Domnia ta nu te întrica, căci servitorul meu, deși e făptură din altă lume, carne de om nu mănâncă, ci numai carne de vită, de găină, de găscă și de rață.

Ștefan: Și de porc...
Servitorul: De porc nu, căci acósta carne în țera noastră s'a aflat a fi carne spurcată.

Ștefan: Șođi omeni!... (la o parte) Păcală sămănă cu Lipitóre, ér servitorul lui cu jupăneșă Salica, căci ea are trei negei în vârful nasului... Dér totuși nu pot fi ei, căci servitorul e cu códă și cu córne, ér Salica de acestea nu cred să aibă!

Păcală: (cătră Ștefan) Ne trebuie o sapă, o lopată și un lămpaș.

Ștefan: Le-am și pus bine, sunt la treptele podrumului.

Servitorul: (scotēnd din ladă o vergea). Acósta e varga, cu care a despărțit Moise Marea roșiā; ea ne va arăta unde sunt îngropați banii.

Ștefan: E vergea ca tóte altele; ba pare-mi-se, e vergea de măsură.

Păcală: Ha, ha, ha, ha! Te înșeli, grozav te înșeli, căci vergeaua acósta e tăiată din copaciul, de care s'a spēndurat Iuda... Va să dăcă, nici pomană de măsură!

Ștefan: Brr! — Mi-i gróză, dēu mi-i tare gróză!

Servitorul: În șcătula acósta e praf din praful măsurat de pe ușa iadului.

Ștefan: (Privind la cutia) E ca praful de pe uliță!

Păcală: Nu tocmai; căci acesta e măsurat în nóptea de Sânt-Georgiu de pe drumul stelelor și-i mestecat cu rouă uscată.

Ștefan: Minunat lucru!... Dér la ce-i bun praful acesta, rogu-te?

Păcală: La ce? Să-ți spun la ce: Diavolul ține toți banii îngropați de avuția lui, și decă prin vergeua farmecatā se află unde-va vre-un loc cu bani de aceștia, el se grăbesce mánios a-i ascunde, punēnd în locul

trăesc mai mult decât cei necăsătorii; asemenea nebunia, hipochondria, histeria și sinuciderea atinge mai mult pe cei necăsătorii.

Din punct de vedere moral, căsătoria este o instituție de înaltă moralizație; înaltă facultățile și caracterul, dezvoltă simțimintele generose și devine păzitorul bunelor moravuri și a onoarei familiilor.

În știința S. Teologii, căsătoria este o legătură legală între un bărbat și o femeie, spre petrecerea continuă până la finalul vieții lor într-o comunitate intimă, spre înmulțirea și conservarea genului omenesc și spre ajutorarea reciprocă; ea este taina, care prin rugăciunile și binecuvântarea preotului se pogoră asupra a două persoane, ce se însoțesc, darul care întărește și sântesc libera lor legătură pentru ajutorul reciproc și legitima naștere și creștere a copiilor spre înmulțirea membrilor bisericești și ajutorarea reciprocă a celor căsătorii.

Legătura căsătoriei se sântesc și se face spirituală ca și legătura lui Christos cu biserica sa.

Legitima legătură a căsătoriei în Biserica lui Christos se sigilează prin un mister (taină), prin care ea se sântesc în tipul misterioasei uniri a lui Christos cu Biserica, și prin această primesc darul unui curat acord pentru binecuvântata naștere și educațiunea cea creștină a copiilor.

Nunta nu este o instituție nouă în biserica lui Christos, ci o instituție a aceluia, ce a fost în biserica primară. Încă în paradis Dumnezeu a instituit nunta, când primului om i-a dat femeia în ajutor și i-a binecuvântat să-și înmulțească posteritatea.

Inelul de logodnă (de credință) este simbolul iubirii neschimbate, căci precum inelul nu are nicăieri sfârșit, astfel legătura căsătoriei este legătura eternă și neîntreruptă; ăr schimbarea inelelor în timpul ceremoniei religioase, însemnă că fiă-care dintre cei logodiți se pun pe sine în posesiunea celuilalt, păstrând credința conjugală până la finele vieții; și pentru aceea poartă în mână acele inele, spre aducerea aminte necontenită de această promisiune.

Venirea mirilor în biserică și postarea lor în fața altarului, însemnă că legătura căsătoriei se legă în fața lui Dumnezeu, dela care se așteaptă binecuvântarea.

Mirele stă de-a dreapta miresei; acesta însemnă, că bărbatul este capul femeii, cum și Christos este capul bisericești. (Apostolul Pavel către Efeșeni).

Luminările aprinse, ce le țin nuzii (nănașii), sunt simbolul iubirii împrumutate și al vieții curate, care este a se păstra în tot timpul căsătoriei.

Cununile însemnă întărirea legăturii căsătoriei în numele Santei Treimi. Cununile se pun pe cap ca semn al învingerii, pentru-că mirii rămân nepătați de desfrinare întră în pasul căsătoriei neînvinși de aceste. Încununarea dă este arătarea de onoare și răsplătire pentru păstrarea curăteniei virginității.

Paharul din care beau mirii, însemnă, că ei cu bucurie vor lua parte la soarta comună a vieții lor.

Încungurarea mesei (tetrapodului) (când cântă preotul „Isaia dăntuesce, etc....”) însemnă bucuria spirituală pentru încheierea căsătoriei; precum s'a bucurat neamul omenesc la intruparea mântuitorului Christos, care s'a logodit cu biserica; ăr cercul (hora), ce se face împrejurul mesei, în care mirele se ține de mână cu mireasa, exprimă simbolul nedespărțirii legăturii căsătoriei.

Santa Evangeliă, care este pusă pe masă în fața celor, care binecuvântarea căsătoriei, este glasul Mântuitorului Christos. Santa Cruce, care este arma cea neînvinșă și apărarea creștinătății, este și căsătoriei scut contra spiritelor celor rele, ăr santele cununii însemnă cercuirea cea mai sacră a contractului încheiat, subscris și sigilat cu sinceritate în fața Sântului Ialtar.

Așa-dăr căsătoria este cel mai sacru și mai strâns legământ al omului cu om, și în care stă cea mai nobilă indulgență a vieții; în ea lucrăză iubirea și reciproca aplicare, încrederea cea mai intimă și alipirea cea mai statornică; și numai în ea se află cea mai nobilă, mai fragedă și mai sinceră desfătare, ce pôte indulcii vieții. Prof. Dr. Elefterescu.

MAI NOU.

Petersburg, 26 Febr. Agenția „Wolf” împărtășește în chip de comunicat oficial, că Rusia, vrând să lucreze în înțelegere cu celelalte puteri mari europene, a provocat, prin ambasadorul său din Atena, pe guvernul grecesc, ca în timp de trei zile să retragă din Creta atât corăbiile de război, cât și toate trupele. Dacă însă Grecia s'ar împotrivi, Rusia e hotărâtă a recurge față cu ea la mijloace de represalii mai aspre.

Rusia, dăce mai departe comunicat agenției „Wolf”, nu va lăsa să se periclitese pacea Europei din cauza evenimentelor din Creta. Ea e de părere că de-o anexare a Cretai la Grecia

acum nu pôte fi vorba și că trebuie să se restabilească autonomia Cretai sub suveranitatea Sultanului.

Atena, 26 Febr. Aici circulă scoarea luată din izvor de obicei bine informat, că regele Greciei într-o telegramă adresată prințului de Wales a declarat, că e un lucru imposibil a rechiama din Creta trupele grecesci.

Londra, 26 Febr. Lui „Standard” i-se raportează din Atena, că reprezentanții puterilor din capitala Greciei au primit ađi nota colectivă a marelor puteri, pe care vor ave s'o prezente în mod oficial guvernului grecesc.

După asta va urma blocarea Cretai în modul cel mai riguros. Deja de pe-acum lipsa de hrană se simte în Creta. Comunicațiunea între guvernul din Atena și între lagărul grecesc dela țermii Cretai se va face prin o torpiloră engleză.

Atena, 27 Febr. În loc să scadă valurile agitațiunei în urma ținutei puterilor, ele cresc mereu. Poporul grecesc cere, ca guvernul să nu se încovăie nică înaintea puterilor, ci să mergică înainte. Se trimit mereu trupe la granița Tesaliei.

Astăzi înaintea de încheierea foii am primit raportul comitetului central al „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” cătră adunarea generală extraordinară, conchiămată pe 10 Martie st. n. 1897 în cauza modificării statutelor Asociațiunei.

În raportul acesta voluminos (23 pagine tipar), care se va trimite membrilor Asociațiunei, cu foia „Transilvania”, se face istoricul tuturor pertractărilor comitetului central cu guvernul în chestiunea aprobării statutelor votate la Blăși. Frunzărindu-l în grabă, ne-am convins, că starea lucrurilor se prezentă tocmai precum am spus-o și noi.

SCIRILE ȚILEI.

— 15 (27) Februarie.

Șapte țărani români înaintea curții cu jurai. În 25 Februarie n. c. s'a pertractat înaintea curții cu jurai din Timișoara un proces de presă, ce a fost intentat în contra a 7 țărani români fruntași din comuna Gerbovați. Acești țărani sunt: Roman Bonțilă în etate de 63 ani, Ștef. Surulescu de 50 ani, Vicentie Pitici de 60 ani, Matei Ciortus de 53 ani, Dănilă Surulescu de 45 ani, Ion Ciortus de 63 ani și Damian Surulescu de 50 ani. Va să dăcă toți omeni în vârstă, ce ma cinstiți bărbai din comuna lor, cari fac parte din primăria comunală și toți sciu scrie și ceti. Aceștia au publicat o corespondență în „Dreptatea”, în care au desvilit multe abuzuri, ucăloșii și fărădelegi săvărșite de fisogăbireul Szabó Gusztáv dela Bozovici. În loc de mulțămintă pentru acest pas bărbătesc, bravii țărani au fost dați în judecată pentru „calumniă și vătămarea de onoare”. La

proces, după cum raportează „Dreptatea”, Romănași noștri s'au purtat foarte bărbătesc. Nicol prin gând nu i-a trecut vre-uniia din ei să cante a se retrage ori a se soua, ci scurt și hotărât declarară cu toții, că ei au scris și subscris și pentru cele subscrise primesc răspunderea cu toții. Purtarea lor bărbătescă a impus străinilor și jurai pe toți șapte i-au declarat nevinovați cu o majoritate de 10 contra 2 voturi. Trăsăcă bravi Români din Gerbovați!

Alsacia și Transilvania. Revista franceză „La Paix par le Droit” (Pace prin drept) publică în numărul său din urmă (nr. 2 anul VII) un articol intitulat „Alsace et Transilvanie”, în care se face o comparațiă cu foarte mult spirit între aceste două țerișore, terene de înfocate lupte naționale. Articolul este semnat de Paul-Edouard Decharme, care se vede, că cunoșce bine fazele luptei Romănilor din Transilvania pentru dreptul lor. Pătruns de multă simpatie față de Români, autorul ține tare la devisa, titlu al revistei, în care scrie: Pace prin drept.

Dar pentru Biserică. Ni-se scrie din Rebrišoara cu data de 26 Febr. n.: „D-l Vasiliu Murășian, invet. pens. în Nășed, a donat Bisericești gr. est. din Rebrišoara o pretensiune a sa de 60 fl. v. a., ce o avea la un poporan din această parochiă. În numele miserei noastre Bisericești, cea mai oăldurăsă mulțămintă aducem prea stimatului donator. — Anton Precup, preot; Dumitru Aculă, curator prim.”

Agențiă de navigațiune pe Dunăre face cunoscut, că la 4 Martie stil nou se vor redeschide cursele regulate ale vaporelor de postă între Galați și T-Severin, după următorul itinerariu: Plecarea dela Galați la T-Severin în fiă-care Duminecă, Marți și Joi, la 8 ore dimineța. Plecarea dela T-Severin la Galați în fiă-care Lună, Joi și Sâmbătă la 7 ore sera. Cursele vaporului mixt de pasageri și de mărfuri între Galați Isacea-Tulcea vor începe la 2 Martie stil nou. Va pleca, atât dela Galați la Tulcea, oă și dela Tulcea la Galați, în fiă-care și afară de Lună. Pornire dela Galați în jos la 7 ore dim.; pornire dela Tulcea în sus la 12 și jumătate ore p. m.

Teatru. Domnișoara Agata Bărsescu a telegrafat, că este împiedecată e veni la Brașov pentru a juca în reprezentațiă de astă sera. (Sâmbătă). Piesa „Heimath” de Sudermann se va da totuși cu D-șoara Mary Frolde dela teatru german din Teplitz. Prețurile vor fi cele normale, obiceiuite.

Cununii. D-l Ioan Schiopu, absolvent de teologie și invetator în Crizbav, se va cunună mănă, Duminecă, cu d-ra Hortensia I. Eft. Popovici, fiica d-lui paroch din Țințari.

— D-l Alexe I. Ciopală, neguțator în Bacfalău (Săcele), și d-ra Eufrosina St. Munteanu, se vor cunună mănă în biserica Snt. Ioan din Turheș.

— D-l Alimșiu Coste, teol. abs., din comuna Solomon (Sălagu), se va cunună în 4 Martie n. c. cu d-ra Aurelia Filip din Badon.

Adresăm felicitările noastre sincere tinerelor părăoli.

Pentru economii de vite facem cunoscut, că un teur de trei ani de rassa Pintagan se află de vândere. Informațiuni se pot lua dela administrațiă foiei noastre.

lor un căne său un mântan mort. Acesta se pôte împedeca prin presărarea locului aceluia cu praf de acesta, căci atunci el nu mai are nioi o putere asupra lor.

Ștefan: Hm! hm!... Cine ar fi gândit așa ceva despre praful acesta!... Dăr în cărpa asta ce aveți?

Servitorul: O oglindă farmecată.

Ștefan: Cum e aceea?

Păcală: Un lucru foarte scump!... E făcută din solzii șerpelui aceluia, care a înșelat pe Eva să mănecă din pomul cel oprit... Măestru, care o-a făcut, e Cain. Oglinda acesta e de căte-va mii de ani, și e unică în felul ei. Fără de ea am lucra fără de cap, căci ea ne va arăta, că sunt ori nu bani, și decă sunt, pentru noi sunt, ori pentru alții.

Ștefan: Scote-o, să mă uit odată în ea!

Păcală: Una ca aceea nu se pôte așa de ușor, precum credi, căci mai întâiu trebuie să te legi la ochi cu o cărpă, ca să nu veđi nimic; apoi

să te întoreci cătră ușă și să numeri dela unu până la cincă, și dela cincă până la unu, și când vom dăce noi: „dăce și un berbece!”, atunci te vei deslega și te vei uita în ea... Decă nu vei face așa, atunci nică să nu te apuci de lucru! Înțelesu-m'ai bine?

Ștefan: Cum să nu înțeleg!... Legați-mă dără; aici-î cărpa. (Se întorce cătră public și-și inchide ochii. Servitorul îl legă cu cărpa).

Păcală: Numără: unu, doi, trei, patru, cincă.

Ștefan: Unu, doi, trei, patru, cincă.

Păcală: Inapoi!... cincă, patru, trei, doi, unu.

Ștefan: Cincă, patru, trei, doi, unu.

Păcală și Servitorul de-odată: Dăce și-un berbece! (Servitorul îi deslegă cărpa, ăr Păcală îi ține o tabelă naintea ochilor, pe care se afla desemnat un sac cu inscripțiă 100,000 galbeni).

Păcală: Veđi ceva?

Ștefan: Văd; foarte bine văd!... Văd o straiță cu 100,000 de galbeni.

Păcală: Așa?... Se fiă în cės cu noroc (și dă mână)... Ai tēi vor fi banii aceștia!

Ștefan: 10,000 vor fi ai voștri!... vi-i dau cu tōtă inima!... Să mergem dăr mai iute în podrum!

Păcală: Noi suntem gata, dăr unde vrei să pui banii ce-i vom afla?

Ștefan: Mai bine va fi, cred, să-i pun aci în lada acesta, căci aici imi țin argintul și alți bani ce-i mai am.

Păcală: Să te ferescă Dumnezeu de așa ceva!... Bani aflați trebuie să stēe singuri, nu amestecați cu banii, cari umblă.

Ștefan: Unde să-i sciu pune dără? Jos pe podină nu-i pot pune.

Păcală: Nu, dăr golesce lada și o lasă deschisă, ca să capete puțin aer curat. Bani din ea poți să-i pui aici pe masă.

Ștefan: Bine dăci. (scote nisce cio-rapi cu bani și-i pune pe masă)

Păcală: Ești gata?

Ștefan: Gata.

Păcală: (cătră servitor) Ia cu tine unelte și haidem în podrum. (Cortina cade).

Actul III.

(Un podrum. Trei inși scobor treptele. Înaintea merge Ștefan, ținend într-o mână un lămpăș aprins; după el vine Păcală cu varga cea farmecată; în urmă-i Servitorul lui, pe umăr cu o lopată și o sapă, pe care le proptesce de un părete).

Ștefan: Acesta e podrumul cu norocul meu. Grăbiți, ca pe când imi vine muierea acasă, să fim gata. Încă un ceas, Petrea Vărfului, și apoi ai gătat a mai fi pus într'un rēnd cu mine!

Păcală: Înaintea de a ne apuca de lucru, își fac cunoscut, că până nu vom scote bani din pământ, să nu ne grăesci nică un cuvēt, căci de unde nu, necuratul își rupe capul.

Ștefan: Dōmne apără!... Nu cumva să mă afle Anuța cu capul sucit, că atunci imi dă ea mie!

Terguri de cai pentru miliția. Pentru cumpărarea oailor de lipsă pentru miliția se vor ține în Ardeal terguri de cai în următoarele localități și zile ale lunii Martie calculate după stilul nou, anume: la Dees în 11, la Ghiriș (com. Turda-Arieș) în 13, la Tergu-Murșului în 15, la Coșalm în 17, la Brașov în 19, la Sepși-Sângeorgiu în 22, la Zabola (Treiscaune) în 24, la Sibiu în 26 Martie. — La toate aceste terguri se va prezenta câte-o comisiune militară, care va cumpăra totii caii, ce-i va afla potriviți pentru miliția, de cum-va vândătorii nu vor cere prețuri de tot prea mari. Căi trebuie să fie dela 4 până la 7 ani și să aibă o mărime de cel puțin 158 centimetri (15 pumni). Căi treouți de 7 ani nu se vor cumpăra nici la un cas, și dintre cei mai mici de 158 cm. vor pute fi cumpărați numai foarte puțin, dintre cei mai aleși. Tergurile se vor ține la primăria fi-oărei comune. Ministrul ung. de agricultură recomandă prășitorilor de cai să cerceteze aceste terguri, promițând, că vor căpăta bune prețuri.

Pentru cei ce voesc să neguțatorască cu pește. Fiindcă din mai multe părți am fost rugați de câțra unii țărani de-ai noștri, cari vor să se ocupe cu vânzarea de pește sărat, ca să le arătăm de unde să-și potă procura marfa mai cu înlesnire și fără temere de-a fi înșelați, le punem încă odată în vedere marele magazin de pește al d-lui Ioan N. Bidu din Brașov (Tergul Straelor nr. 25), dela care se poate comanda în ori-ce timp, atât în măsură mare, cât și mică, tot felul de pește, icre roșii tescuite, masline, stafide, smochine, roșcove, toate de calitate cea mai bună și cu prețuri moderate.

Concert. Musica militară va concerta mâine, Duminecă, la Vila Kertsch. Inceputul la 7 ore seară.

Contra tusei, răgușelei, flegmei subscrierul recomandă ca medicament cu cel mai bun efect bombonele de voronică ale lui Réthy, cari vindecă iute sus numitele bôle. Prețul unei cutii 30 or.; 5 cutii 1 fl. 50 cr. Trimite franco: Réthy Bela farmacist în Bekes-Ciaba.

„Internatul de băieți români în Cernăuți“.

Bucovina, Febr. 1897.

Se implinesc aproape șese luni dela deschiderea Internatului român de băieți în Cernăuți, în care, pentru acest an școlar, se adăpostesc în contra tuturor temperaturilor, naturale și nenaturale, vr'o 70 de băieți români dela diferitele școle publice din capitală. În majoritatea lor absolută, acești școlari, puși sub scutul și îngrijirea acestui scump focular, sunt recruți din pătura cea mai sfermână a poporului român dela țară și, prin urmare, întreținuți sunt toți în mod gratuit.

Insuficiența și focal dragostei naționale, cu care a fost întimplinată pretutindenea între Români înființarea acestui prim așezământ de creștere și cultură națională

la Români din țară, precum și jertfele materiale, care au încurs până acum pentru el din toate unghiurile țării, au fost fără îndoială mari și aproape fără părechia la popore de-o sorțe cu poporul român bucovinean. Dăcă ne gândim însă la enormele trebunțe, ce se cer pentru întreținerea acestui Internat al nostru; dăcă considerăm, că existența lui este o necesitate imperativă și o condițiune indispensabilă pentru susținerea, creșterea și pentru conservarea în adevărat spirit patriotic-național a tinerimeii noastre dela școlile din Cernăuți: atunci cu ore-care măhnire și îngrijire trebuie să măturisim, că pentru deplina asigurare și prosperare în viitor a Internatului încă tot nu s'a făcut și nu se face destul din partea nației. Sunt în districtele noastre o mulțime de sate românesce în bună stare materială, care, pe lângă toate apelurile de până acum, încă nimic, seu foarte puțin au prestat pentru asigurarea subsistenței acestui institut valoros. Constatând pe de altă parte cu aceea deosebită bucurie, care simțită trebuie să fie pretutindenea și de toate inimile cu interes și dragoste față de scumpul nostru Internat, că internștii noștri aflători într-insul au încheiat întâiul semestru al anului școlar cu succes deplin mulțămitor, atât în ce privesece progresul în studii, cât și în educațiunea lor corespunzătoare națională: speranță sigură avem, că publicul nostru dela vladică până la opincă, mai ales de aici încolo va manifesta din ce în ce un interes mai mare pentru sorțe și scopul sublim al Internatului.

Fapt recunoscut este pretutindenea și de întreg neamul românesc, că înființarea acestui mare institut național-românesc aici în capitală a fost dorință generală și o necesitate imperioasă. Astăzi îl avem; el funcționează spre mulțămirea tuturor, și rezultatele bune și salutare se ved și se constată deja chiar la capătul primului semestru dela deschiderea lui. — N'am comite, prin urmare, nici un păcat mai mare în contra propriului nostru corp național, decât dăcă am lăsa în stagnare și în decadență acest unic așezământ al nostru cultural-național pentru băieții școlari români din țară. Eră de acesta — nămul românesc nu pote fi capabil!... (Gaz. Buc.)

Urmările beuturilor spirituoase.

Am văduț până acum în N-rii Gazetei de Dumineca 8, 15, 20 și 31, cât sunt de stricătioase beuturile spirituoase și cum marii proprietari și statul au mari interese de producerea și consumarea lor, și că numai noi Români din Transilvania și Ungaria, fără cei din Bucovina, dăm statului, nu 600,000 fl. la an pentru aceste beuturi, cum se dice greșit în N-ru 31 al acestei foi, ci 6.000,000 fl.

Să nu se sparie nimeni de acestă

sumă, nici să credă, că e o fantasiă. Dăcă socotim numărul populațiunei „Magyarország“-ului de astăzi numai cu 14 milioane și dăcă dicem, că noi Români suntem 3.000,000, împărțind venitul curat al statului de 28 milioane fl. la an, după cum ni-l arată datele oficiose, pe tot milionul de suflete se vin 2.000.000 fl. dare de consum venit curat. Er dăcă cine-va ar dice, că numărul locuitorilor nu e 14, ci 17 milioane, vom replica, că atunci și numărul Românilor e mai mare de 3.000,000.

Eu însă nu scriu statistică, ci morală și puțin imi pasă de corectitatea cifrelor, imi pasă însă prea mult de viața, sănătatea, averea, starea ori ruina omenilor, ce le produce beutura de spirituoase și pe care nu o pote cunosc și calcula decât cel ce a trăit 30—40—50 ani la țară seu la satele noastre din Dacia superioară, cu esecțiunea celor din fundul regiui, unde nu se béu nici a treia parte spirituoase ca în alte părți.

Ca să-și facă cine-va o iconă și mai perfectă de milioane, ce se dau pentru spirituoase, trebuie să scie, că nu se dau numai 28 milioane pe an pentru ele, ci de trei și de patru ori atăta. Dăcă statul primesce 28 milioane pentru fiert seu fabricat, apoi fabricanții, arendatorii și cârciumarii, cari produc și distribu aceste beuturi, sigur că câștigă și ei de 2—3 ori mai mult, decât statul; prin urmare noi Români nu dăm numai șese milioane, ci pote chiar 18—20 milioane floreni pentru spirit, vinars seu rachiu în tot anul.

Cine va fi Românul, cu tragere și durere de inimă pentru nămul seu și pentru viitorul lui, care se nu se îngrozescă de această ruină, peire, mörte prea timpuriă, sinucidere lină, dér sigură!?

Veniți cu mine, părinților Metropoliți, Episcopii, Protopopi, Preoți și voi toți dascălii, învățătorii, notarii, primarii, jurații și fruntașii Românilor, să eșim la o comună, fiă ori care din comitatele vechi (nu ale lui Tisza, așa numite unguresce) să întrebăm, câte pămănturi (parcele) a avut cutare la 1849—1850, și câte mai are astăzi? Câte vite avea în acel timp o comună, și câte are astăzi? Și nu vom afla nici măcar a patra parte în ființă, cu toate că în acești 48 ani nu le-au dus nici Tatarii, nici Turcii, nici Curuții, dér nici bôle, decât parțiale, nu au fost. Unde sunt toate acestea? — În pungile fabricanților de vinars, ale arendașilor de spirituoase, cari au ajuns milionari, pe când noi și ai noștri am ajuns iobagii, ba mai rău decât iobagii, servitorii și inașii lor. Noi

nu mai prestăm trei zile în săptămână, ci robim anul întreg legați și obligați cu cartea, ce o dăm cu umilintă în mâinile celor, peste cari părinții noștri scuipau și-i luau fel și formă peste picior, întrebându-i când e tergul la Pir, jupâne?

Dér nu e numai atât, nu numai că ni-am vëndut moșiele și vitele pentru spurcatul de vinars, ci ne-am înglodat și în datorii, cari nu cred, că le vor putea plăti copiii și noi noștri. Ași mulțămi din suflet unui tãner zelos, care s'ar pune să adune și să ne arate, câte milioane suntem datori la toate băncile publice, care au răsărit și au crescut de 30 ani încoace ca ciupercile după o ploăie caldă în luna lui Maiu? Astăzi ori mâne dăcă ar veni o năpaste peste bănci, așa ca ele toate să sisteze plățile, Statul nu ar mai puté incasa nici jumătate din impositele prescise.

Și dăcă e așa, apoi cred, că a trecut și a 11 oră pentru începutul de îndreptare, la care se fie anatemia tot Românul, care nu va contribui după putință, pentru-că dăcă nu ne vom îndrepta și vom merge cu lașitate, nepăsare și cu un fel de dispreț batjocurator, ca până acum, înainte, apoi mai sigur ca de 2-ori 2 sunt 4, se vor implini cele ce le preșiseră înainte cu 30 ani doi călători ultra-maghiari în așdul unui Român, despre care nu presupuneau, că cunosc limba lor.

Eră anume ce scriea „Telegraful Român“ la 1877 (Nr. 45 dela 9 (21) Iunie) sub titlul: „Un specimen de frăția maghiară“:

Mai zilele trecute, un bărbat onorabil, de caracter, făcu cu trenul o călătorie la Viena. În cepeu cu dănsul se aflau din întâmplare doi magnați unguri și, după cum se vedea, din sfera mai înalte, mai distinsă. Aoeștia fără a presupune, că companionul lor pricepe limba maghiară, cu atât mai puțin că este Român, luându-și de basă mișcările din Orient, începură un discours în limba maghiară de următorul cuprins:

A: „Cestiunea orientală, pusă astăzi pe tapet, răscolește multe lucruri între naționalitățile țărilor dunărene, care nouă, națiunei domnitoare, de loc nu re pot veni la socotela. Dintre toate mai virtos Românii și Serbii sunt aceia, cari cu deosebite chiamoșie atențiunea noastră asupra lor, deore-ce politica recomandată de Kossuth în 1849, atât comandantilor de honvești, cât și deosebitelor tribunale de sânge, nici pe departe nu și-a ajuns scopul dorit. Această politica era: a imita faptele lui Traian cu ocaziunea cuceririi Daciei. Dăcă a face tabula rassa cu toți patrioții, cari au inteligență, avere seu alte calități, prin care se pote susține tradițiunea națională, eră plabea să se lege de glia și, în vegetatiunea ei animalică, să-și caute existența

Păcală: Vino acum după mine cu lâmpașul, ca să pot vedé; dér fi mut ca un pește! (Incungiuță amândoi podrumul. Păcală clatină din cap și se uită la Ștefan. Ștefan deschide gura, vrënd să vorbescă, dér Păcală îi pune mâna pe gură. În urmă Păcală face semne cu varga pe pământ și strigă voics): — Bucură-te, Ștefane; aci sunt banii! (Implântă varga în pământ, ca semn).

Ștefan: (chiuind) Iu, iu, iu! Aci sunt bănișorii mei, 100,000 de galbinași!... Iute cu sapa aceea!

Păcală: Mai încet, fãrtate, căci mai avem ceva de lucru! Avem să facem ceva, ca să nu fure dracul banii și să nu-i pună cum-va în alt loc; căci de unde nu, de câte-ori vom da cu sapa, de atăția stinjină se vor cufunda banii în pământ, și atunci pace bună de galbinași. (Cătra servitorul seu) Stângaci! adă praful și-l presară pe lângă vargă.

Servitorul: Praful!... Ore unde l'am pus?... Imi pare că nu l'am

adus, nu dău ala... Ore nu l'ati adus care-va din Domnia-Voștră?

Păcală: Netrebnicule, unde ți-a mai stat iarăși mintea? Li-i fi uitat sus în odaia. Du-te, zăpăcituie, del adă; dér dă iute și nu zăbovi mult!

Servitorul: Indată sunt aici! (Servitorul se duce, Păcală incungiuță podrumul, dicënd următorul descântec):

Dăme, al nost Părinte sfânt,
Ajută-ne să vedem
Comora de sub pământ,
Căci acesta noi o vrem.
Iar tu, drace necurate,
Du-te 'n locuri depărtate,
Impotrivă nu ne sta,
Căci noi bani s'avam am vrea?

Ștefan: Ore ce pote să facă atăta vreme în chilie servitorul D-tale, de nu mai vine?

Păcală: De-a bună sémă nu află praful!

Ștefan: Ore n'ar fi bine, să merg să-l caut eu?

Păcală: Nu, Dăme feresce, căci

de loc ce te vei duce de aci, banii vin scriși pe numele altaia, și atunci de geaba am mai săpa după ei; dér mă voiți duce eu, ca să-l caut.

Ștefan: Bine, te poți duce; dér așa singur singurel cum se rămân aici, căci mă tem de duchurile cele necurate!

Păcală: Ți-i frică?... Dora nu ești copil?... Ei, stai că fac eu, ca să nu ți-se întempe nimica... Șed pe butoiășul acesta, ca să-ți pun pe cap căciula ursitorilor, căci atunci n'ai să te temi de nimenia. (Ștefan se așeză pe un butoiăș, er Păcală îi pune pe cap o căciula, care stă dintr'un galon de două degete și din nisce urechi mari, ca și cele de magar). Așa vedă, acum nici un duch necurat n'are putere asupra d-tale. Stai dera nemiscat și nu te spăimânta de nimic. Ori-ce vei vedé, ori-ce vei auđi, fiă om, fiă dobitoac, nu te teme de nimic, si când ți-s'ar arăta ceva, dă în pământ cu varga cea fermecată și ți versul farmecilor:

Duchurilor, cari rămân
Aicea, le sunt stăpân;
Cari n'ar avea Dumneđeu
Fugă, căci de nu li-i réu;
Căci cu varga fãrmecată,
Le prefac în vënd odată!

(Cătra Ștefan) Scii să-l dică?

Ștefan: Incă nu; mai spune-mi-l odată. (Păcală îl spune) Acum îl sciu; dér nu zăbovi mult, ci grăbesce de vină mai curând cu praful acela!

Păcală: Peste două minute vom fi aci. (Se duce).

Ștefan: (Se uită spărios în urma lui și ascultă) Ce făcu omul acesta ore?... Mi-se pare c'a închis ușa podrumului peste mine!... Brr! uritu-mi-i!... Ore să nu-l strig, ca să se grăbescă?... (strigă) Măi!... Tu!... Domnia-ta!... Omule!... Maistere! Haidă-odați! Grăbiți, de veniți mai curând!... Pst, pare-mi că aud ceva, venind lin, ca și când ar fi un hârciog. (Dă cu varga în pământ, sbiară cât îl ține gura):

în deprinderea cu lucrul ordinar ce sunt incompatibile cu mândria învingătorului.

B: „Este adevărat, că politica lui Kossuth nu numai n'a realizat ideile lui Traian, în genere ale ouceritorilor roman, vis-a-vis de popoarele subjugate, ci din contră, prin multe tribunale de sânge, prin spândurarea atâtor popi și învățători popolari, națiunile acestea și-au pierdut tot mai tare încrederea în noi, era de altă parte ura cătră tot ce este ungureș se oțelosea tot mai tare în spiritele lor. Cu toate acestea, unele aparițiuni ivite deja ne fac a spera la *nimicirea spirituală a acestor națiuni*; aceasta se poate ajunge cu alte mijloce, cari istoria nu le poate atribui Maghiarilor. Mijlocele acestea sunt: *vinarsul, discordia și corupțiunea*.

„*Vinarsul*, într'un timp relativ scurt, a stins aproape totă poporațiunea vechioa a Americii de nord, ceea ce prin lupte nu s'ar fi putut realiza. Să se uite cineva numai la Valachii noștri. De pe fețele și din decadența lor fizică va ajunge la îmbucurătoarea concludsiune, că: acești urmași Romani — după cum se numesc ei, — cari însă nu fac onoare deosebită colonizatorului lor Traian și Marcus Aureliu, — au apucat calea cea mai drăpă, de-a se duce pe urmele Indianilor, fiind-oă, dela popii ne-cultivați până la ciobanul din urmă toți sunt bețivi pătimasi.

„*Discordia și ura* între inteligenti și țărani, din cauza confesiunii și în urmarea divergenței de ortografiă a presei valache, este și altoum în permanență. Aici nu fac excepțiune, necum episcopii, deră nici pcurarii lor. Episcopii *sfințesc* pe popii aleși de comune, fiă cât de prost și necultivați, pentru-oă, decât nu ar face astfel, comuna intră ar pute trece la altă confesiune. Înpedecări de aceste le rod totă puterea și-i opresc de-a face politică, încurcându-i în certe și dispute cu conaționalii lor.

„Tot asemenea se întâmplă cu șco-tele lor, care una după alta, pe rând, vor deveni școle comunale, adică maghiare, când apoi se vor vedea puși în fața alternativei: a suga cultura maghiară, sau a rămâne prosti și a apune. Renegați au fost pe pământ de când există lumea. În vițul acesta cade cu deosebire inteligența unni popor, care e stăpânit de altă națiune. Egoismul sugrumat se ațită prin neadmiterea conaționalilor la oficii și posturi publice de stat. Nu durază mult și cei mai culti cad jertfa ambițiunii lor, va să dăică devin renegați. Dovedi avem destule la Serbi și la Români. Renegații, ca omenii cei mai detestabili și fără caracter, sunt instrumentele cele mai potrivite pentru subminarea și coruperea națiunii părsite de dănsii.

„De aceea cred că una din datorile principali ale guvernului maghiar este, că față de națiunile aceste să purcedă așa, după cum a început, spriginind din toate puterile pe Jidovi și prepănațiile*) lor, nutrind ura confesională, cultivând neghina renegaților, apăsând în tot modul, posibil școlele nemaghiare și din contră, înfințând și subvenționând din visteria statului în aceeași măsură școlele maghiare, ducând corupțiunea în sinul acestor popore etc. Mijlocul acesta e cam machiavelistic, însă este cel mai singur intru a ajunge la scopul dorit.

„Acest dialog este interesant pentru noi mai cu seamă din două puncte de ve-

*) Cărciumele sau fagădalele.

dere, odată pentru-oă el este o dovadă nouă, lângă o miiă altele, despre sentimentele patriotice și creștine, ce Maghiarii nutresc față de noi; a doua pentru-oă ne semnalază mijlocele diabolice, de care se folosesc în contra noastră spre a ne distruge și nimici trupesce și sufletesce.

„Să mulțămim pentru umane intențiuni! Era noi Români să priveghăm cu toții, neadormim, și să apărăm corpul națiunii de veninul mortal, ce ni-s'a pregătit cu o pasiune adevărat satanică. Tot-odată însă să spunem lumii civilizate: de ce sunt capabili Maghiarii și ce avem noi de-a îndura din partea lor.

Cine are urechi de aușit să audă, cine are ochi de vëcut să vadă și să se ferescă de urmările beaturilor spirituose.

I. A. Severn.

Anunț literar.

Invitare de abonament. Am ouore a aduce la cunoștiința On. Public interesat, mai ales a d-lor colegi profesori și a fraților învățători, că am nussub tipar „Istoria Pedagogiei în portrete, schițe și bucăți alese” din clasicii pedagogici. Cartea, în 13—15 côle, va cuprinde tot ce s'a scris, mai bun, pe terenul pedagogic, la toate popoarele culturale din vechime și până ađi. Fiă-care articol indică scopul, principiile, mijlocele și procederea, și încheiă cu o scurtă critică. Portretele în număr de 32 (dela toate popoarele câte unul sau doi reprezentanți) sunt bine reușite. Bucățile alese lămuresc cu cuvintele autorilor, apröpe toate chestiile pedagogice, ce ne preocupă ađi.

Cartea va apăre la 15 Aprilie st. v. și se va trimite d-lor abonați francatã. — *Prețul: 1 exemplar broșat cu porto cu tot 1 fl. 80 cr. (pentru România 3 lei 20 bani.)* Abonamentele din Austro-Ungaria se pot trimite la administrația „*Gazetei Transilvaniei*”, ér autorul se rogă să fiă vestit prin o hărtică postală deschisă, cu declarația, că adereză la abonament.

Bucureșci, 9 (21) Februarie 1897. Str. Șerban Vodă 70.

V. Gr. Borgovanu,

Profesor și Director la Școala Normală de institutori, secția practică.

*

Anunț literar. În timpul cel mai scurt pun la tipar un volum de povești poporane, constatator din vre-o 60 povești și snöve. Oplu va da cam 25—30 côle tipărite, în formatul vol. I. tip. la 1886 și al vol. II. tip. la 1895. Din lipsa speselor de tipar însă nu-l pot da tipărire până voui fi asigurat de acele spese. Rog deci pe cei ce vor a avé povestile mele, să binevoescă a se abona cu grabire. Prețul unui es. de 1 fl. 75 cr. (5 lei noi) este a se trimite autorului-editor Ioan Pop Reteganul, în Reteag (Retteg), Transilvania.

Răspuns la „Cartea neagră”.

Abia au trecut 8 zile dela eșirea la lumina zilei a carticelei, ce cuprinde auel *Răspuns*, și mai mulți dascăli, învățători și chiar unii țărani români, cari mă cunosc, cu titlul că sunt „seraci” imi oer aceea carticea gratuit în puterea cunoștiinții, ce avem....

„Mi pare foarte rău, că nu mai pot fi așa darnic ca odinioară, când am tipărit și împărțit gratis „Epistola unui amic cătră alt amic”, privitoare la Sinodalitatea Bisericei gr. cat., și „Felelet”-ul, ce l'am dat la 1890 comitelui Teleki privitor la inousările acestuia contra mea și ai noștri. Numai Apostolii lui Christos în dar au luat, în dar au dat; noi cestialați muritori, cari încă avem misiune și ocupațiune apostolică, hărtia, negreła, luminarea le luăm cu bani; culesul de pe manuscris, tipăritul și legatul compactörului trebuie a-le plăti punctuos tot cu bani, decât nu vrem să ni-se roșescă nasul când ni-se presentă contul și să aușim pe cel ce ni-l presentă fără a-l pute mulțămi, depărtându-se cu un „Verflucht”.

Pentru a evita acestea, ne trebuie bani și încă mulți! Ilesnire însă facem doritorilor de-a ne avé în casa și pe masa lor: le dăm averea și munca noastră în schimb pentru a lor. Dece nu au bani, vor fi avënd câte-un colac de grâu curat, câte-un cãrnat pröspät seu afumat, un cilindru vinars de prune, treve, drojdii de 20—22 grade fără să fiă amestecat cu spirit. De și noi nu-l bem, der avem mulți amici și cunoscuți, cari l'ar bea și nu-l au. Așa „do ut des” cum vă cinstiți și voi la ospete la zile mari, finii la nași și soști, când conveniți la Jacob Jidovu, la jupânul Avram, la „Söre”, la „Lună”, la „Hungaria” etc.: unul cinstescce cu o părechică, cel cinstit ou alta, până vă despărțiți „cinstiți” cum se cade, așa încăt nu mai puteți călea cu amëndouă picioarele pe crepătura scândurei. O seu acesta din praxă.

Salutare dela:

Autorul
„Răspunsului la Cartea neagră”.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor români gr. or. din departamentul Făgăraș își va ține prima adunare generală Duminecă în 23 Februarie st. v. a. c. în opidul Făgăraș.

Comunele bisericesci vor plăti pe baza ș-lui 147 al art. de lege XXXVII din 1896 învățătorilor membri, cari participă la ședința banii de drum (cărașiue) și diurn de cel puțin 1 fl.

Program: 1) Participarea membrilor la serviciul divin, parastas pentru membrii decedați și invocarea dușului sfânt dela 9—11 ore a. m. în biserica gr. or.; 2) Deschiderea adunării prin presediu la 11 ore a. m. în sala de învățământ a școlei gr. or.; 3) Incassarea tacselor restante și

curențe; precum și colectarea de cărți în favorul bibliotecii; 4) „Parabola semănătorului” prelegere practică din istoria biblică de d-l Ioan Muntean, învățător în Părau; 5) Analisarea dicerei „carul are patru rote”, din toate punctele de vedere gramaticale, prelegere practică de d-l Galateon Bica, învățător în Persiani; 6) „Fundarea Romei” prelegere practică din istoria universală de d-l Traian Cerbu; 7) Propuneri.

Făgăraș, 7 Februarie v. 1897.

Nicolau Aron,
președinte.

I. Berescu,
secret.

NECROLOG. Ioan Dolian din Gherla a răposat în 24 Febr. n. în al 69-lea an al vieții și al 29-lea al căsătoriei. Lăsesce intristată-i soția Catarina cu fiica sa Rosalia și fiul său Ioan, și alte rudenii. — Dumnezeu să-l odihnescă în pace!

Mórtea unui om curajos.

Zilele trecute a murit în London vesitul acrobat Charles Blondin, care a trecut de mai multe-ori pe funia cataractul (cãderea de apă) dela Niagara la o înălțime de 60 metri. Blondin, seu după numele său adevărat: Emile Gravelet, a ajuns vârsta de 73 ani. El s'a născut în Francia, în localitatea St. Omer lângă Calais, în 28 Februarie 1824. El a pierdut de timpuriu pe tatăl său, fost ostaș în armata lui Napoleon Bonaparte, și în vârstă de 10 ani a intrat la o trupă de comedianți, la care se distinse în curënd ca echilibrist îndrăzneț și isteț. În anul 1855 pși Blondin pentru prima-öră în America. La început încă făcú o încercare, pe care nu o mai făcuse nimenea până atunci și care-i reuși în modul cel mai minunat în urma curagiului și dibăciei sale, anume trecú grozava cădere de apă dela Niagara pe o funia întinsă la o înălțime de 50 metri. Reunemele lui se lăți în curënd în lumea intrăgă. După patru ani el trecú peste cataract băgat până la mijloc într'un sac și nu mult după aceea într'o nôpțe întunecösă. Când trecú nôpțe peste cataract, el aprinse la mijlocul funiei un artificiu (o rachetă). În același an el trecú peste cataract la aceeași înălțime în spate cu un om; mai târziu trecú de repetite-ori în spate cu fiul său. După aceea el se produse în diferitele capitale ale Europei.

În Pesta el trecú pe o funia întinsă de-asupra Dunărei cu ochii legați și ducënd o róbă (cãruță de transport cu o rötă) înaintea sa; altă-dată luă în spate o sobă ușoră și oprindu-se la mijlocul funiei, aprinse spirit, făcú o pãpară și mănecă înaintea a 50,000 privitorí. El nu era om mare de statură, ci musculus și îndesat la trup, cu pãrul, mustățile și barbisonul galbene, de unde a și cãpëtat numirea de Blondin.

Prin producțiunile lui el și-a adunat o mare avere, a ajuns chiar milionar, der averea lui n'a ținut multă vreme. Ii plăcea

Duchurilor, cari rămân
Aicea, le sunt stăpân,
Cari n'ar avea Dumneșeu
Fugă, căci de nu li-i rău,
Căci cu varga fărmeacă
Le prefac în vënt odată!

Aha! cât de iute se cară!...
Dér ce e asta?... Săpătorii mei de
bani șed prea mult și mie numai
decăt mi-se stinge lumina în lămpă,
și-atunci ce voi face pe întu-
nec?... Uh, așa imi trece o rē-
cělă până la inimă!... Dómne, nu
mē lăsa!... (Se aude un glas) Aha,
mulțămescu-ți ție, Dómne, că-i aud
venind!

Anuța: (de departe) Dumneșeu
din ceriu! o astfel de nefericire!...
Pentru ce am ascultat de el? Pen-
tru ce n'am rămas acasă?... O, de
l'aș afla măcar pe el!... Ore unde
s'a putut ascunde?... Ștefane! Ște-
fane!... Nici un răspuns!... Unde
ești?... Dórá nu l'au furat și pe
el?... Ori dórá l'au omorît?...
Dómne, ai scire și grije de el!

Ștefan: Aha, ăsta trebuie că e
duch necurat!... Cât de bine scie
imita glasul muierii mele! Să jur,
că e ea!... Nu m'a înșela însă așa
ușor!... Vină, că acuși îți astup eu
gura!

Anuța: (din apropiere) Cheia e în
ușă... De bună seamă s'a fi ascuns
în podrum... Dér totuși nu pöte
fi, căci podrumul e închis pe dina-
fară... Ore nu cum-va l'au omorît,
și-așa mort să-l fi, țipat aici?...
Dómne, apără și păzescce. (Se scoboră
ținënd în mână o mică hărtică) Iată-l aici:
Ștefane, Ștefane!... Ore să fiă mort?
Ștefan: (dă cu varga și strigă):
Duchurilor cari rămân
Aicea, le sunt stăpân;
Cari n'ar avea Dumneșeu
Fugă, căci de nu li-i rău;
Căci cu varga fărmeacă
Le prefac în vënt odată!

Anuța: De mort nu-i mort, dér
de spaimă, puțină minte ce a avut,
încă a pierdut-o... O vai de mine.

Și una ca asta a trebuit să mai
ajung! O, eu femeia nefericită! Ște-
fan al meu nebun! (fi lumină cu lu-
mina în față). Și cum s'a schimbat!
E tocmai ca măgarul vecinului!...
Cum belesce ochii! (Il apucă de umeri,
il scutura, și-i dice plângënd): Ștefane!
Ore totă mintea ți-ai pierdut-o?...
Nu-ți cunoscî nici muieria? Vorbesce
ceva, pentru Dumneșeu!

Ștefan: Ba dău ăsta nu-i drac;
e chiar Anuța mea!... Tu ești
Anuța? Am gândit, că vre-un necu-
rat s'a îmbrăcat în forma ta, ca să
mē înșele. Nu plânge, că-ți voi
spune totă pricina. S'a găsit, că aici
în podrumul nostru ar fi o comoră
mare de bani: 100,000 de galbeni.
Vom fi foarte bogați, de ađi înainte.
Petrea Vêrfului pică de lângă mine!

Anuța: Așa-i; astă e nefericirea
noastră!... Mișei și blăstemații te-au
înșelat de bună seamă cu nebunii de
aceste, au pus mâna pe banii căș-
tigați cu atăta trudă și sudore de
noi amëndoi și s'au ca mai dus cu

ei; căci ușile le-am aflat date îndērēt,
lada deschisă, bani nicăiri, ér pe
tine în podrum vorbind cu necuratul
și cu uigă-l crucea!...

Ștefan: (rițënd) Pröstă mai ești,
Anuța, dău pröstă, banii sunt pe
masă, ér aici în acest loc comoră...
și ce comoră!

Anuța: Ce, și acuma visez?...
Pe masă n'am aflat alt-ceva, decât
acastă hărtiută!

Ștefan: Să ved... Aici stă ceva
scris... Anuța, eu nu ved fără oche-
lari. Cetesce-o tu, să vedem, ce stă
în ea.

Anuța: (cetesce) „Cercătoriule de
comori!”

Ștefan: Cetesce mai iute!

Anuța: „Cercătoriule de comori
și tēlcuitoriule de visuri!”

Nu te trudi mai mult și nu-ți mai
frământa creerii nebunii cu căutarea
comorilor, pe care nicăiri nu le vei
afla, căci nevrednic fiind și de ceea
ce o-ai căștigat cu truda ta și a so-
ției tale, noi am aflat de bine să te

să trăească bine și afară de aceea era om foarte darnic. Astfel milioanele lui în scurtă vreme câpștară aripi și Blondin, care și băgase restul averii sale într-o fabrică de sticlă, rămase în cele din urmă sărac. Ca om aproape bătrân, în vârstă de aproape șeszeci de ani, el trebui să se începă din nou producțiunile sale, ca să se poată trăi.

El începuse să facă din nou călătoriile sale outezate, deși suferia de un picior, pe care și-l frânsese în urma unei cădături. El trecu din nou de mai multe ori peste Niagara, într'un rënd înaintea prințului de Wales (prințului de coroană engles), pe care-l invită să se suie în spatele lui, ca să-l treacă dincolo de cataract. Prințul însă se mulțami să-l admire ca simplu privitor și nu avu îndrăsnela să-l însoțească pe funie. Anii din urmă ai vieții sale îi petrecu Blondin în bunăstare și liniște în London, unde am spus, că a și murit.

E cunoscut, că un nebul de Engles se lua într'una după Blondin; unde mergea acesta, se ducea și el; cât rămânea acesta într'un loc, rămânea și el; cu un cuvânt: el era tovarășul cel mai credincios al lui Blondin. Întrebat fiind, de ce se ține așa de Blondin, Englesul răspunse: „M'am rămasit, că odată tot își va frânge gâtul, și acum aștept, să câștig rămășagul“. — A putut aștepta Englesul cât de mult, căci Blondin cu totă îndrăsnela lui nu și-a frânt gâtul, ci a murit ca toți ceilalți omeni.

POVEȚE.

Rufele, care au devenit galbene, se albesc din nou, decă după ce se găte de spălat se pun într'un vas cu apă ca să se limpedească, în care se pune puțin ulei de terpentin, ér decă vom ca rufele să aibă un străluciu, atunci se pune în albestreală puțină scrobělă.

Cea mai bună doftoriă pentru arsură este făina de săcară. Acesta decă se pune în grabă pe locul ars oprește formarea beșicilor și alină durerile.

Decă cine-va s'a ars cu mâncare, în gură său în gât, să sorbă încet din când în când smântână (grosior) dulce.

MULTE ȘI DE TOATE.

Câte oi sunt în totă lumea?

O statistică ne arată, că în totă lumea ar fi 550 milioane de oi. Dintre aceste aproape jumătate sunt oi așa numite Merinos. În America sudică oile de rassa merinos în ultimii ani s'au înmulțit foarte tare. Dintre 75 milioane de oi, din republica Ar-

gentină, 45 milioane sunt de rassa Merinos; ér 28 1/2 milioane de oi Merinos se viu pe Mexico, Chili, Peru, Brasilia etc. În totă America sunt aproape 65 milioane de oi de rassa Merinos.

În Europa încă sunt multe oi de rassa acesta. Spania are mai mult ca 12 milioane de oi Merinos; Germania, Franția și Rusia au aproape mai multe decăt Spania, peste tot, oi de rassa acesta se află în toate statele europene afară de Britania mare.

Asia și Africa are 78 milioane de oi și dintre aceste 15 milioane sunt de rassa Merinos.

Pe întreg rotogolul pământului sunt cam 250 milioane de oi de rassa Merinos, afară de cele de rassa cu „lână lungă“ și cu „lână môle“.

O aventură de dragoste.

Lucrul s'a petrecut în America. John și Arminia se iubeau. John moșteni dela unchiul său o avere frumoasă, dér despre acesta tatăl Arminiei nu scia nimic. John și Arminia în totă s'era se întâlneau într'un loc, unde nu-i vedea nimeni. După-ce John află, că averea unchiului său va fi într'adevăr a lui, nu mai umblă cu mâța n sac, ci se hotărî odată, luă pe Arminia de mână și se duse cu ea înaintea tatălui ei, care era un om de tot aspru. Bătrânul, când îi vedu, își încreși fruntea de mânia. Arminia începuse iute a vorbi: „Tată.... John....“ ér John, după ce primi o îmbolditură din partea fetei, începuse: „Eu iubesc pe Arminia și....“. Dér mai înainte de ce John își conținuă vorbirea, tatăl Arminiei îl întrerupse cu vorbele: „Ce obraznică e acesta, cum îndrăznesci a-mi veni înainte de braț cu fiera mea? Nu v'am spus, că eu....“. — „Dér tată John....“ și se Arminia cu grabă, dându-i érași un ghiold în cōste. — „Da, la tot cazul“ — și se John cu fața aprinsă, „noi ne iubim și am dori să ne că-sé-to-rim!“ — Se vă căsătorii! — Ce! Și cu ce? Și ce are ca-licul acesta? O cutia plină cu gulere de hârtie....“ — „Cinci cutii pline“, strigă John necăjit, „și 10,000 dolari!“ — „O, iubite John, poftesc și ocupă loc la noi. Mă bucur foarte. Tot-deuna mi-am gândit, că d-ta ești un om foarte de trebă... Dece.... Arminia, John, copiii.... Dumneșu să vă binecuvinte de 10,000 de oi!“ După acesta scenă, John și Arminia se și căsătoriră.

Căalendarul săptămânii.

FEBRUAR. are 28 zile. FAUR.

Table with 3 columns: Zilele, Călend. Iul. v., Călend. Gregor. containing dates and names.

lăsăm fără ea, că așa óre-cum se-ți vii în fire. Căciula cu urechile de măgar ține-o ziua-nóptea pe cap, căci îți șede bine, și li-ar ședé tu-turora, cari sunt ca și tine. Nu aminti niměnui despre acest lucru, ca nu cumva, pentru-că ai săpat după comóra, să mai ajungé și în temniță, și astfel să ajungé de veste și poveste la totă lumea. Fii sănētos!... Dumneșu îți dée altă minte, și dée ca toți nebunii de forma ta să-și tragă învătăură din această întem-plare a ta!“

Ștefan: (aruncă varga și se scólă mă-nios în picidre) O voi, tâlhari blăstă-mați!... Să vă fi....

Anuța: Așa stă trebă?... Ție ți-au trebuit comori?... Nu te-ai în-destulat cu cât ți-a dat Dumneșu, ci ți-a trebuit mai mult!... Tu singur déră ai adus furii în casă?... Pentru aceea mi-ai făcut silă să merg la tērg?... Tu, nebunule, amă-gitoriule, păgânule!... Frumos e și-și înșele astfel un om căsătorit muierea?... Se cuvine, ca un om

de omenia să se ortăcască cu furii și cu bicherii?... Este iertat óre unui creștin adevărat, să credă în farmece și în alte lucruri necurate?... Așteptă tu!... Pentru această ți-oi respălți eu! (la lampa și fuge pe trepte în sus, închidēnd în urma sa podrumul).

Ștefan: (Vrě să iasă afară, dér fiind ușa încuiată, nu pōte) Anuța!... Așteptă, să-ți spun!... Anuța, ascultă-mă. Așa ceva nu se va mai întâmpla! Nu te supera pe mine, căci din pui n'a dus uliul nică unul.... Dér s'a dus și m'a lăsat aici!... Încă asta mi-a mai trebuit pe lângă cealalte, ca să-mi închidă ușa dinaintea nasului!... Ștefane, Ștefane, în viața ta multe neroții ai făcut, dér dintre toate umblatul după comori, ca să întreci cu avuția nu sciu pe cine, a fost, este și va rămăné cea mai mare! (Se ia cu mânilor de păr).

— Fine. —

Antoniu Popp.

Bursa de Bucuresci

din 24 Februarie n. 1897.

Table with columns: Valori, Do-banda, Scad. cup., Cu bani gata. Lists various financial instruments like bonds and bank notes.

SCOMPTURI:

Table with columns: Banca naț. a Rom., Paris, Avansuri pe efecte, Petersburg, Casa de Depuneré, Berlin, Londra, Belgia, Viena, Elveția.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 24 Februarie n. 1897.

Table with columns: Săminte, Qualitatea, Pretul per 100 chilogr., Săminte vechi ori nouă, Soin, Călitate, Pretul per 100 chilogr., Produsediv., Soin, Cărsul.

Cursul losurilor private

din 24 Februarie 1897

Table with columns: Basilica, Credit, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, Insbruck, Krakau, Krakau, Laibach, Buda, Palfy, Crucea roșie austr., Rudolff, Salm, Salzburg, St. Genois, Stanislaw, Trietina 4 1/2 100 m. c., Waldstein, Banca t. ung. 4 1/2

Cursul pietei Brașov.

Din 27 Februarie 1897.

Table with columns: Banonote rom. Camp., Argint român. Camp., Napoleon-d'ori Camp., Galbeni, Ruble rusesoi Camp., Mărci germane Camp., Lire turcesoi Camp., Soris. fonc. Albina 5%

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 26 Februarie st. n. 1897.

Table with columns: Măsura și greutatea, Calitatea, Valuta austr., 1 H. L., 1 kilă, 100 kil.

Tērgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 8 Februarie de 7536 capete, la 9 Febr. au intrat — capete și au eșit 456 capete rămănénd la 10 Febr. un număr de 7080 capete.

Se notéz mărfa: unguréscă veche grea dela — cr. până la — cr. mărfa unguréscă tineră grea dela — cr. până la — cr. de mijloc dela — cr. până la — cr. ușorá dela — cr. până la — cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Seiden-Damaste 65 Kr.

bis fl. 14.65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 kr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert. Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Umfänger umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. Seiden-Fabriken G. Henneberg, (k. u. k. Hofl.), Zürich.

Stofe veritabile din Brünn, pentru Sesonul de Primăvară și Vară.

Un Coupon de 3.10 metri lungime, complet pentru o garnitură de haine bărbătesci (roc, pantaloni și giletă) costă numai fl. 4.80 stofă bună fl. 6 — „ mai bună fl. 7.75 „ fină fl. 9.5 „ mai fină fl. 10.50 „ foarte fină

Un coupon pentru haine de salon fl. 10.— Stofe de pardisuri, loden pentru turisti, Kamgarn fin și alte postavuri, trimite cu prețurile fabricii depul renumitei fabricii de postav

Siegel—Imhof în Brünn.

— Mostre gratis și franco. — — Garantéză liferăția toamai ca mostra. —

A comanda Stofe direct dela sus numită firmă este foarte avantajios în toate privințele; asortiment mare, prețuri fixe și ieșine, executare promptă și a comandelor mici etc. etc. 1184, 8 15

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Februarie 1897.

Renta ung. de aur 4%	121.90	Renta de argint austr.	101.10
Renta de corone ung. 4%	98.95	Renta de aur austr.	122.55
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.50	Losuri din 1860	142.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.25	Actii de ale Banței austro-ungar.	945.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.10	Actii de-ale Banței ung. de credit.	394.—
Bonuri rurale ungare 4%	97.15	Actii de-ale Banței austr. de credit.	359.25
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50	Napoleonori	9.53 1/2
Imprum. ung. cu premii	150.50	Mărci imperiale germane	58.70
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138.50	London vista	119.95
Renta de hârtie austr.	101.10	Paris vista	47.62 1/2
		Rente de corone austr. 4%	100.30
		Note italiene	45.10

Se caută

o femeie din familie bună, ca menageră în casă și îngrijitoare la 4 copii. — Ajutor 2 servitoare. — Etatea copiilor dela 8 ani în sus. — Remunerație favorabilă. — Se preferă o română, care se cunoscă și limba nemțescă.
A se adresa la D-nul **Vasilie N. Bidu**, comerciant în Brașov, séu Orăștie (Szászváros) până la 20 Martie a. c.

„VICTORIA“ institut de credit și economii, Arad.

CONVOCARE.

Domniile acționari ai institutului de credit și economii „Victoria“ prin această se invită conform §. 17 din statute la a

IX. adunare generală ordinară

care se va ținea în Arad la 14 Martie 1897 st. nou la 10 ore înainte de amiază, în localitățile institutului (strada arhiducele Iosif Nr. 2).

Obiecte:

1) Raportul direcțiunii, al comitetului de supraveghere și stabilirea bilanțului.

- 2) Deciderea asupra distribuirei profitului curat.
- 3) Modificarea statutelor (§§. 4, 8, 19, 21, 22, 23, 27, 33, 38, 55, 56, 57, 58, 59, 61 și 67).
- 4) Alegerea unui membru în direcțiune și a unui membru în comitetul de supraveghere.
- 5) Alegerea comitetului de cenzori.

Domniile acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați în sensul §-lui 22 al statutelor, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual dovedile de plenipotență la casa institutului cel puțin cu 24 ore înainte de adunarea generală.

Arad, în 23 Februar 1897.

Direcțiunea institutului.

Contul Bilanțului

ACTIVE.		fl.	cr.	PASIVE.		fl.	cr.
Casa în număr		42063	57	Capital social			
Bon în Giro-Conto	585.53			3000 bucăți acții à fl. 100		300000	—
„ la alte bănci	22768.—	23353	53	Fondul de rezervă al acționarilor		94777	88
Cambii în portofoliu		1067631	95	Fondul de pensii al funcționarilor		7914	32
Imprumuturi ipotecare		322102	—	Depuneri spre fructificare		1073169	23
Avansuri pe efecte		10859	—	Depozite de cassă		4413	74
Casa institutului: strada arhiducelui Iosif Nr. 2 și alte realități		64079	72	Contribuție restantă după interese de depuneri		2367	63
Efectele proprii		5547	21	Interese transitoare anticipate		16308	69
Diverse conturi debitoare și interese transitoare restante		10420	30	Dividendă neridicată		568	—
Mobilier	3094.90			Diverse conturi creditore		2054	—
după 10% amortisare	309.49	2785	41	Profit transpus din 1895	3536.35		
		1548842	69	Profit net	43732.85	47269	20
						1548842	69

Arad, 31 Decembrie 1896.

Oncu m. p.
director executiv.

Pentru comptabilitate:
Raicu m. p.
secretar.

Direcțiunea:

Dr. Vuia m. p. Georgiu Lazaru m. p. Mihai Veliciu m. p. Papp m. p. Dr. Nicolau Ciacian m. p. V. Mangra m. p. Ciorogariu m. p. Karátsonyi m. p.
președinte. vice-președinte.

Comitetul de supraveghere:

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l'am aflat în deplină regulă.

Arad, 24 Februar 1897.

Petru Truța m. p.
președinte.

Vasiliu Papp m. p.
vice-președinte.

Georgiu Popoviciu m. p.

George Feier m. p.

Contul Profitului și al Perderilor.

DEBIT		fl.	cr.	CREDIT		fl.	cr.
Interese:		48801	70	Interese:			
pentru depuneri spre fructificare.				dela cambii	86834.52		
Spese:				„ ipotecii	27601.85		
Chiria localului	1000.—			„ avansuri pe efecte	803.84	115240	21
Contribuție și 10% dare la inter. dep.	9221.99			Provisiuni		136	42
Registre, imprimate, lemne, lumină, diverse.	2716.12	12938	11	Chiria și venitul realităților		3527	84
Salarie		10601	82	Venit transpus din 1895		3536	35
Porto		1690	50				
Amortisare din mobilar	309.49						
„ la cambii	830.—	1139	49				
Venit transpus din 1895	3536.35						
Venit net pe 1896.	43732.85	47269	20				
		122440	82			122440	82

Arad, 31 Decembrie 1896.

Oncu m. p.
director executiv.

Pentru comptabilitate:
Raicu m. p.
secretariu.

Direcțiunea:

Georgiu Lazar m. p. Dr. Vuia m. p. Dr. Nicolau Ciacian m. p. V. Mangra m. p. Antoniu Caracioni m. p. Mihai Veliciu m. p. Papp Ciorogariu m. p.

Comitetul de supraveghere:

Subsemnatul comitet am examinat contul present și l'am aflat în deplină regulă.

Arad, 24 Februar 1897.

Petru rutia m. p.
președinte.

George Feier m. p.

Georgiu Popoviciu m. p.

Vasiliu Papp m. p.

Avis de mode din Viena.

Marele magazin „**AU PRIX FIXE**” din Viena au pus în vânzare cele mai distinse noutăți pentru sezonul de primăvară și vară în stoffe de lână, mătase pentru confecțiuni, stoffe de spălat etc., în asortiment foarte mare, prețuri enorm de ieftine, recomandăm fiecărei dame să-și procure:

Colecțiunea de mostre

splendidă și mare care se trimită fără spese și franco. Colecțiunea conține un colosal asortiment de Lingerie și Sifone, servete, fețe de mese, Broderii elvețiene etc. de la simplu până la cel mai fin Genre.

Din marile noastre depozite recomandăm special următoarele serii:

- Stoffe de modă pentru rochi 32 cr.** Iățime dubla metru
- Ramaje de modă,** Iățime dublă, stoffa cu două culori pentru rochi **40 cr.**
- Stoffe de modă scoțiană,** Iățime dublă, Iână curată metru **68 cr.**
- Stoffe de modă pentru primăvară,** 120 cm. Iățime, nuanțe des- **70 cr.** chise și închise metru
- Foulie Diagonal** 130 cm. Iățime, **75 cr.** stoffe practice de strepău metru
- Noutăți Anglais** 115 cm. Iățime, **95 cr.** Stoffe esecelente tranduce metru
- Stoffe de modă exclusiv** 120 cm. Iățime în colorile moderne metru **150**
- Loden veritabil tiroles** 120 cm. Iățime, garantat nepenetrabil în- **150** tru
- Didyme a soie** 120 cm. Iățime, noutate aparte metru **175**
- Majolique a soie** 130 cm. Iățime specialitate elegantă metru **2.20**
- Hautes Nouveautés** 120 cm. Iățime, specialitate exclusivă metru de la **4.75 cr.** până la
- Stoffe negri de modă** Iățime dublă, fabricate distins metru **68 cr.**, **85 cr.**, **110, 125, 160, 200, 275, 42 cr.** și **550**
- Mătăsărie Bengalii,** sâdea și fa- **88 cr.** sonat, 112 cm., **78 cr.** și
- Mătăsărie - Royal,** noutate mo- **95 cr.** dernă elegantă metru
- Brocate negre de mătase,** metru **110, 125, 150, 190, 250, 98 cr.** și **375, 490**
- Levantine culore veritabilă,** desenuri cele mai nouă, metru **26 cr.** și **24 cr.**
- Cosmanoser - la Levantins,** garantată calitate veritabilă de spălat met. **32 cr.**
- Zephir lină,** ceva bun pentru stra- **26 cr.** pay metru **48 cr.** și
- Atlas - Satin franțuzesc** cele mai **38 cr.** nouă deseneuri metru **58 cr.** și
- Batist brodé** noutate ravisanță, **50 cr.** metru **65 cr.** și
- Etamine Zephir englezesc,** **34 cr.** alb, decu și colorat, metru **55 cr.** și
- Esou Lino de modă,** sâdea și fa- **45 cr.** sonat, metru **55 cr.** și
- Voile de lăine franțuzesc,** me- **58 cr.** tru **65 cr.** și

Vindem numai fabricate recunoscut de bune și solide.

Trimitem **gratis și franco:** Jurnalul nostru de modă, splendid ilustrate conținând modeluri de cele mai moderne pălării de dame și fetițe, de toate englezești și franțuzesci, confecțiuni, bluze desoblate, umbrelute, confecțiuni de bărbăți și copii, albifant pentru dame și copii, manufacturate de lână, bumbac și împletituri, etc., precum și perdele de spătur și stoffa, portale, covore și articole cele mai nouă și practice de mobilat.

Grand Magazin „AU PRIX FIXE”
BRÜDER HIRSCH nur WIEN I., Graben 15.

Atragem atențiunea asupra adresei, care există deja de 15 ani și se bucură de mare reputație.
Lucrăză pe o întindere de 120 jugere. - Există aici mai mulți Ungvársky, cari posed grădini primitive de 4-5 jugere.

Așa de exemplu Josef Ungvársky, care vinde pomi adunați din țara întreagă.

Vândare en gros altoi de cireși și vișini.

Destinați pentru vândare: 80,000 altoi de cireși și 50,000 de vișini.
Prețul altoilor de cireși: cei tari de 1-2 ani cu vâstări de 160-240 cmtr. și cu rădăcinii mari, bucata (după mărime) de la **20** până la **40 cr.**
Prețul altoilor de vișini: cei de 1-2-3-4 ani cu rădăcinii bune, frumos dezvoltati, bucata (după mărime) de la **20** până la **50 cr.**

Prețuri engros	100 bucăți altoi de 40 cr. de 1 seu mai multe specii fl. 38	pentru 100 bucăți	
	250 " " " " " " " " " " " " " " " "		36
	500 " " " " " " " " " " " " " " " "		34
	1000 " " " " " " " " " " " " " " " "		32
	5000 " " " " " " " " " " " " " " " "		30

Altoi de vișini de 4-5 ani, foarte tari 100 bucăți 48 fl. La cumpărare de 250 bucăți 45 fl., la 500 bucăți 44 fl. pentru 100 bucăți.

Mare provisiune dinu rmătoarele specii de **cirese:** Germesdorfer mari negri vâratice; Kaiser Franz cărnose; Dr. Entz cireșe negre; Schneider toma-Koburg vâratice; Glocker mari; Buttner tomnatic; Meitzei cărnose; Reverhen cărnose; Heintze vâratice. **Cirese mari:** Muckeberger. Disznoder aromatice, Jaboulay cărnose. Princesa negre din Hollanda de Kaniza, etc. etc.

Mare provisiune de **Vișini:** Körös, Vișini spanioli, Vișini spanioli tare roșii, Pander, Hortensia vâratice, Regina Hortensia, Eugenia vișine minunate, Starița Oigniesi etc. etc.

Afară de sus amintitele specii de cireși și vișini sunt puși la vândare: **peri, meri, pruni, perșeci, marile, plopi, meri birș, și altoi de duzi** de 1-2-3-4 ani pentru scopuri economice, și exemplare mici de diferite specii. Olti au crescut în pământ nășipos și au putere de mugurit, natură resistentă, trainici și foarte ieftini.

Mai vine la vândare **pădureți** de 1-2-3-4 ani: *peri, meri Don-cins, meri paradis, pruni de bistrița, Prunus Myrobolana, Saint Joulten, cireși vi-nești, mandule, perșeci galbeni, cireși, vișini negri și Duși.* Prețurile sunt după grosime următoarele:

Grupa 2.		Grupa 3.	
Pădureți de 2-3 ani buni pentru altoi:			
Cl. I. 1 1/2 mm.	100 b. fl. 2.20	1000 b. fl. 19.80	
" II. 1 1/2 "	" " " 1.80	" " " 16.30	
" III. 1 1/2 "	" " " 1.60	" " " 12.60	
Pădureți de altoi vara seu puși să prindă rădăcini.			
Cl. I. 1 1/2 mm.	100 b. fl. 1.10	1000 b. fl. 9.90	
" II. 1 1/2 "	" " " .85	" " " 7.65	
" III. 1 1/2 "	" " " .65	" " " 5.65	

Binevoiti a cere lista prețurilor!

Stoffe veritabile de Brinn.

Un coupon 3.10 mtr. Iung, suficient pentru 1 garnitură de haine băr-bătesci costă numai

Iână curată.

Un coupon Iahne de salon fl. 10. - Stoffe pentru Pardesuri, Loden, Penyente, Dosking, Stoffe pentru Iahne de amptioași de stat și căi ferate, Kangaru fln, Clervots etc. trimite cu preturile fabricii, recunoscut ca solid și real.

Depozitul fabricii **KIESEL-AMHOF in BRÜNN.**

de postav **Mostre gratis și franco.** - Iferaste după mostre.

F. T. public se face atent că cumpărând direct de la fabrică are mai mare avantaj ca de la altii. Firma KIESEL-AMHOF in BRÜNN trimite stoffele cu preturile fabricii fără ados sau rabatal mare ce-l scotose eroitorii.

AVIS

Avem onțoa a face cunoscut p. t. public că Magazinul cu **sticlărie și porcelan** sub firma **Lang & Rosenthal** din strada Hirscher Nr. 11,

I'am mutat în strada Porți (caldărar) Nr. 4, (colțul Tirgul boilor), unde vom continua negocia sub firma nouă:

Lang, Rosenthal & Palmhert,

ca și până acurra.

Cu distincă stăimă:
Lang, Rosenthal & Palmhert.

1198,3-3

ANUNCIURI

(înserțiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrișiei administrațiunii. In casul pu-

blicării unui anuinciul mai mult de odată se face scđđămănt, care creșce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

Tipografia A. Muresiaru, Brașov.

Nuțore singuratică din „Gazeta Transilvaniei” a 3 cr. se coră cumpăra la librăria Nicolae Gîmber.